

תת"ע 6119/11/16 - מדינת ישראל נגד עוזרי דויד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 6119-11-16 מדינת ישראל נ' עוזרי דויד
תיק חיצוני: 34210055884

בפני	כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עוזרי דויד ע"י ב"כ עו"ד אלמוג אזולאי

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה תקף.

בהתאם לעובדות כתב האישום, נהג הנאשם ברכב ביום 18.9.16 בעוד רישיון נהיגתו פקע ולא חודש מיום 1.9.10 (פקיעת תוקף של כ-6 שנים)

מתחם הענישה ביחס לעבירה בניגוד לסעיף 10(א) בפקודת התעבורה, בנסיבות של נהג בלתי מורשה לנהיגה, נקבע על ידי בית המשפט המחוז (באר-שבע) **בעפ"ת 22585-11-12 אליעזר אושורוב נגד מדינת ישראל:**

"לטעמי, וגם על פי פסיקה מקבילה בה עיינתי, מתחם העונש ההולם בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה, אינו מתחיל ממאסר בפועל, אלא הוא נע בין מאסר מותנה ובין מאסר בפועל למשך מספר חודשים ואף שנה, בהתאם לנסיבות העבירה"

מטיעוני הצדדים בפני עולה, כי עת התנהלו ההליכים בתיק זה, ולפני שהשמיעו הצדדים טיעוניהם לעונש, חידש הנאשם את רישיון נהיגתו וכיום אוחד הוא ברישיון נהיגה כדן.

(רישיון נהיגה תקף הוצג)

ביחס לרכיב הפסילה בפועל קבע בית המשפט המחוזי באר-שבע בעפ"ת 52385-03-14 מדינת ישראל נגד ג'אבר אבו עסא וכן בעפ"ת 15065-01-14 מדינת ישראל נגד סלאח אלעוברה כי 89 ימי פסילה בפועל מהווים עונש הולם בנסיבות בהן בחר נאשם ב"מסלול שיקומי" חידש את רישיון נהיגתו ולמעשה "רופא הפגם" נשוא כתב האישום.

כפועל יוצא מהפסיקה לעיל, בסיטואציה בה "בלתי מורשה לנהיגה" (אדם שמעולם לא החזיק ברישיון נהיגה) אוחד ביום מתן גזה"ד רישיון תקף, נהגו בתי המשפט כעניין שבשגרה לגזור ענישה הכוללת 89 ימי פסילה בפועל (ככל שהמדובר היה באירוע נהיגה בודד וככל שלא היו תלויים כנגד הנאשם עונשים מותנים).

פרשה זו שונה מבחינת נסיבותיה, שכן אין המדובר בבלתי מורשה במקור לנהיגה, אלא במי שעבר את כל מבחני הרישוי כנדרש ולא חידש רישיונו כ-6 שנים.

עד ליום 27.2.17 נדרש נהג שרישיונו פקע מעל שנתיים לעבור את כל מבחני הרישוי מחדש.

ביום 27.2.17 הפיצה רשות הרישוי נוהל חדש לפיו רק בחלוף 10 שנות פקיעה יידרש נהג לביצוע מבחני הרישוי מחדש.

המדובר לשיטת ההגנה בנסיבות חדשות הפועלות לטובת הנאשם.

בהתאם לטיעוניו של ב"כ הנאשם, ויש בהם טעם רב בעיני, חדלה רשות הרישוי להתייחס לנהג שלא חידש רישיונו מעל שנתיים כאל "בלתי מורשה לנהיגה" ולמעשה עד לפקיעה בת 10 שנים, מאפשרת היא את חידוש רישיון הנהיגה ללא ביצוע כל מבחן נוסף (וכנגד תשלום אגרה בלבד).

מאחר והמדובר ברשות רשמית של מדינת ישראל האמונה על כל נושא הרגולציה סביב מתן רישיונות נהיגה בישראל, ומאחר ומדיניות הרשות שונתה מהותית ביחס לתנאי החידוש של רישיון הנהיגה בישראל, לא יכול בית המשפט להישאר אדיש ביחס לשינוי זה.

אני סבור כי יש בנוהל החדש כדי להשפיע על רף הענישה הראוי בתיק שבפני ואסביר דבריי:

ככל שבלתי מורשה לנהיגה "זוכה" בענישה מופחתת בת 89 יום במידה ועובר הוא את מבחני הרישוי, כך ראוי ונכון יהיה לנהוג בגישה עונשית שיקומית עם מי שמורשה במקור לנהיגה אך לא חידש רישיונו מספר שנים (על פי רוב מסיבה כלכלית). רשות הרישוי אשר הבינה כי אין כל היגיון פרקטי בחיוב מבחני רישוי אדם אשר לא שילם אגרה, שינתה נהליה וקבעה "סרגל זמנים" מחודש הכולל פרק זמן של 10 שנות פקיעה לצורך חיוב במבחנים מחדש.

תוצאת הנוהל החדש היא כי אין עוד לראות במי שלא חידש רישיונו עד 10 שנים כ"בלתי מורשה לנהיגה" ולכן גם מתחם העונש ההולם צריך להתאים עצמו לנוהל החדש ולתפיסתה החדשה של הרשות המבצעת במדינת ישראל.

אני סבור כי רכיב המאסר המותנה עד שנת מאסר בפועל אינו עוד רלוונטי כמתחם לביצוע עבירה בניגוד לסעיף 10(א) בנסיבות של מורשה לנהיגה במקור זאת עד לפקיעה בת 10 שנים.

מעבר לתקופה זו, נכון יהיה המשך השימוש במתחם הוותיק.

אני סבור כי מתחם העונש ההולם ביחס לפקיעה העולה על שנתיים, צריך להתחיל ב- 30 ימי פסילה בפועל ועליו להגיע עד ל- 9 חודשי פסילה בפועל. חידוש רישיון הנהיגה על ידי הנאשם יחד עם היעדר תנאים להפעלה על רקע עבר תעבורתי מתון, יצדיקו את חלקו הנמוך של המתחם החדש, בעוד אי חידוש הרישיון או עבר תעבורתי כבד, יצדיקו עליה

במעלה מתחם העונש ההולם.

ומן הכלל אל הפרט -

במקרה שבפני לנאשם רישיון משנת 2003 ואין לחובתו כל עבר תעבורתי מכביד.

הנאשם חידש את רישיון נהיגתו וזאת לאחר תקופת פקיעה בת 6 שנים ללא כל מבחני רישוי חדשים.

הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו ועל פניו המדובר באדם נורמטיבי לחלוטין.

לא בוצעו כל עבירות נלוות על ידי הנאשם.

הנאשם גרוש ומשלם מזונות, מצבו הכלכלי רחוק מלהיות תקין.

בנסיבות המתוארות לעיל, אין בעיני הצדקה לענישה גבוהה מחלקו הנמוך של מתחם הענישה אותו קבעתי לעיל.

אני מחליט להימנע בנסיבותיו האישיות של הנאשם מגזירת קנס, ותחת זאת יחתום הוא על התחייבות כספית.

מכל האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 1,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (ביחס לפקיעת רישיון נהיגה מעל שנתיים) והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם תוך 30 יום מהיום במזכירות בית המשפט. ואם לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

2. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 30 יום.

מורה על עיכוב ביצוע עונש פסילת רישיון הנהיגה בפועל למשך 120 יום מהיום.

3. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים.

ניתנה היום, ה' כסלו תשע"ח, 23 נובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.